

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **M. J.**
zastoupený advokátem Mgr. Markem Ježkem
sídlem Tovární 33, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25.2.2016 č.j. 11285/2016-900000-304.5, ve věci spotřební daně

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 6.8.2015 č.j. 84452/2015-570000-32.5, kterým byla žalobci stanovena spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období listopad 2013 ve výši 306 600 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. Žalobce namítl, 1) že správcem daně byli vyslechnuti žalobcovi zaměstnanci – řidiči G. a M., polští občané, kteří neovládají český jazyk, avšak i přesto byli vyslýcháni bez přítomnosti

tlumočníka. Lze mít pochybnosti o tom, zda porozuměli dotazům, jejich výsledky jsou procesně nepoužitelné. Dále namítl, že 2) z předložených dokladů (CMR, faktura) vyplývá, že vlastníkem přepravovaného minerálního oleje je společnost DAXOIL D. K. (dále jen „DAXOIL“), přitom správce daně uvedl, že vlastníka nelze zjistit. 3) Přepravovaný minerální olej byl správcem daně zařazen do KN 27101999. Část vzorků mohla být podle správce daně zařazena do KN 27101943, avšak vzhledem k tomu, že tato skutečnost nebyla správcem daně postavena najisto („...s ohledem na nejistotu měření...nelze vyloučit zařazení do...“), je podle žalobce nutno považovat tuto skutečnost za nezjištěnou v duchu zásady in dubio pro reo. Podle žalobce dále 4) závěr správce daně o tom, že předmětný minerální olej byl určen k použití pro pohon motorů, nemá oporu v provedených důkazech. Svědci M., H. a V. hovořili o dodávkách jiného minerálního oleje než toho, jehož přecherpávání bylo zjištěno 21.11.2013. Z důkazů podle žalobce nevyplývá, že by žalobce v minulosti dopravil stejné vybrané výrobky jako dne 21.11.2013. U jednání žalobce dodal k bodu 1), že řidiči byli sice poučeni v polštině, avšak měli za to, že se bude jednat o rutinní kontrolu, byli pak dotazováni velmi podrobně. Překladem se dá lehce změnit význam řečeného, není dokladována úroveň znalosti jazyků pracovníků správce daně.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že pracovníci správce daně dne 21.11.2013 při kontrole v Ostravě v areálu obchodní společnosti Prostory Kramolišova s.r.o. zjistili, že z nákladového prostoru dopravního prostředku (žalobcův tahač s návěsem) je přecherpáván minerální olej do kontejnerů. Podle dokladů mělo jít o olej s označením SEPAR X, který měl být přepraven z Německa do Maďarska (do Budapešti). Byly odebrány vzorky oleje a na základě laboratorních zkoušek zjištěno, že se jedná o minerální olej KN 27101999, který nebyl značkován, ačkoli měl být, a který měl být dopravován s řádným dokladem o zdanění, což nebyl. U části vzorků správce daně uvedl, že s ohledem na nejistotu měření u destilační zkoušky a dopočtu cetanového indexu nelze vyloučit zařazení do plynových olejů KN 27101943. Správcem daně byli vyslechnuti řidič D. M. G. a spolujezdec P. M., oba podepsali dvoustránkové poučení v polském jazyce a prohlásili, že rozumí jednání v polském i v českém jazyce a nepožadují přítomnost tlumočníka. Shodně pak uvedli, že jsou žalobcovými zaměstnanci, pracují jako řidiči na dobu neurčitou, vlastníkem předmětného dopravního prostředku je žalobce, dopravní prostředek byl zakoupen nedávno, asi koncem září, za tu dobu ho řídili jen oni. Minerální olej SEPAR X od odesílatele DAXOIL z Německa dopravovali třikrát nebo čtyřikrát (M.) – v průběhu listopadu třikrát, dnes (tj. 21.11.2013) počtvrté (G.). Vždy měli jet do Maďarska, ale nikdy tam nedojeli, vždy u hraničního přechodu mezi Polskem a Českou republikou byli kontaktováni nějakým Čechem, vždy stejným, že je změna dispozic, vždy byli navedeni do

Shodu s prvopisem potvrzuje

téhož areálu v Ostravě, kde měli počkat, až bude zboží vyloženo, a pak odjeli. Než byl olej stočen, řidiči spali. P. M. dále uvedl na otázku, jak se vyjadřoval žalobce k tomu, že nebyla dodržena přepravní smlouva a nebyl potvrzen CMR, že žalobce tvrdil, že si to vyjasní s dodavatelem. Správce daně porovnal údaje výpisů z tachografu tohoto dopravního prostředku s údaji z mýtných bran a doklady CMR za sledované období a zjistil, že deklarované dopravy do Budapešti se fakticky nemohly uskutečnit s ohledem na doby jízdy a skutečnost, že toto vozidlo nebylo zachyceno v systému mýtných bran. Svědek J. M. uvedl, že do areálu Kramolišova přijel 21.11.2013, čekal tam na něj P.V., společně pak stáčeli naftu z polského kamionu a byli zadrženi správcem daně. V. mu nabídl tento přivýdělek, stáčení a případně rozvoz nafty, pokud bude mít někdo zájem. Polští řidiči se jich na nic neptali, jen připravili kamion.

Předchozího dne si svědek stočil 950 litrů motorové nafty do své kostky, předpokládal, že se jednalo o naftu ze zásob z některých předchozích dodávek z tohoto kamionu. Svědek P. V. uvedl 23.3.2014, že byl osloven v létě 2013, že by se mohl podílet na přečerpávání a rozvozu hmoty, bylo mu řečeno, že jde o hydraulický olej Soloxol, skládalo se to na Kramolišově a rozváželo se to soukromým odběratelům, kteří to používali pro pohon motorů. Činnost na Kramolišově probíhala od září do listopadu 2013, svědek ví o 4 případech, vždy to bylo 28 000 litrů. Ve 2 případech v listopadu to přivezli stejní řidiči, kteří byli 21.11.2013 zadrženi, v prvních 2 případech to přivezl polský řidič, který byl sám. Svědek V. si nepamatoval, zda se jednalo o stejné auto. Nevěděl, jaký druh minerálního oleje přečerpával 21.11.2013, ale veškerý olej byl nabízen a používán pro pohon motorů, a to za výhodnou cenu 30 Kč za drobný odběr, jinak asi za 27 Kč. Někdy to bylo více zakalené, někdy se mírně lišila barva, ale zápach byl vždy stejný. Svědek zmínil jako odběratele pana H., kterému svědek řekl, „my na to jezdíme“ a on to chtěl také vyzkoušet, jednou platil přímo svědkovi 27 500 Kč za kostku (pozn. soudu: tj. za 1 000 litrů). Svědkovi P. V. byl 21.5.2014 přehrán videozáznam z areálu Kramolišova z 21.11.2013, svědek poznal jednoho z řidičů, druhý nebyl na záznamu vidět. Svědek uvedl, že jezdili vždy dva řidiči ve stejné sestavě. Pokud jde o dopravní prostředek, tahače si svědek nevšímal, návěs byl vždy stejný nebo podobný, soudě podle modrého oplachtování a modrých zadních dveří. Svědek P.H. uvedl, že koupil koncem října – počátkem listopadu (2013 – pozn. soudu) od pana V. a M. dva kontejnery s motorovou naftou za cenu celkem 56 000 Kč plus 2 000 Kč za kontejnery, pro svou osobní spotřebu (do vlastního auta) a pro potřebu kamaráda pana M. Rozhodnutím správce daně ze dne 6.8.2015 byl vydán platební výměr na spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období listopad 2013, a to za 28 000 litrů vybraných výrobků, částka daně 306 600 Kč. Žalobcovu odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 25.2.2016.

6. Pokud jde o 1) žalobní námitku, soud připomíná znění § 76 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“): *Každý, kdo neovládá jazyk, jímž se vede jednání* (český jazyk – pozn. soudu), *má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady.* Ze správního spisu jednoznačně plyne, že polští řidiči byli nejprve poučeni o svých procesních právech a povinnostech v rodném jazyce, a poté výslovně prohlásili, že rozumí jednání v polském i v českém jazyce a nepožadují přítomnost tlumočníka. Z protokolů se přitom podle názoru soudu nepodává, že by byli dotazováni na složité otázky, že by jejich odpovědi nekorespondovaly s otázkami, či že by byli jakkoli zmateni. Obsah protokolů zcela zapadá do zjištěného

skutkového děje a s ohledem na jazykovou blízkost polského a českého jazyka sotva mohlo dojít k takovému zkreslení vyjádření řidičů, které by mohlo mít vliv na zjištění skutkového stavu. Soud proto stejně jako správní orgány vychází z obsahu jejich výpovědí a nemá za to, že by byl jakkoli zpochybněn.

7. Ke 2) žalobní námitce soud uvádí, že není v dané věci rozhodná. Předmětem přezkumu je stanovení spotřební daně žalobci jako dopravci vybraných výrobků, což plně odpovídá § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSD“). Zjištění vlastníka vybraných výrobků nemění nic na žalobcově odpovědnosti jakožto dopravce podle uvedeného ustanovení. K danému tématu je možno zmínit např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2009 č.j. 1 Afs 94/2009-56, který uvedl: *„Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v § 4 odst. 1 písm. f) jasně formuluje podmínky, za kterých se dopravce stává plátcem daně. Jsou-li kumulativně splněny, dopravce se stane plátcem daně bez dalšího, tj. bez ohledu na skutečnost, zda věděl, nebo vědět mohl, že přepravované výrobky podléhají spotřební dani.“*
8. Soud nesdílí žalobcův názor, že část vzorků nebyla či neměla být zařazena vůbec – ze správních spisů vyplývá, že veškerý minerální olej byl zařazen pod KN 27101999, pouze s poznámkou, že část by bylo možno zařadit („nelze vyloučit zařazení“) do plynových olejů KN 27101943. Jak vyplývá ze správních spisů, předmětný minerální olej byl zařazen pod
KN 27101999, což

z hlediska ZSD představuje předmět daně podle § 45 odst. 3 písm. d) ZSD. V souladu s § 48 odst. 10 ZSD se minerální oleje uvedené v § 45 odst. 3 zdaňují stejnou sazbou jako minerální olej uvedený v § 45 odst. 1 ZSD, kterému se vlastnostmi a účelem použití nejvíce přibližuje. V daném případě se předmětný minerální olej podle správních orgánů nejvíce přibližoval olejům ve smyslu § 45 odst. 1 písm. b) ZSD, tedy byl zdaněn sazbou 10 950 Kč/1 000 litrů. I pokud by byla část zařazena pod KN 27101943, sazba daně by byla s ohledem na § 45 odst. 1 písm. b) a § 48 odst. 1 ZSD tatáž. Žalobní námitka 3) je nedůvodná.

9. S ohledem na § 45 odst. 4 ZSD vzniká u předmětného minerálního oleje povinnost daň přiznat a zaplatit pouze tehdy, je-li určen k použití, nabízen k prodeji nebo používán pro pohon motorů, pro výrobu tepla nebo pro výrobu směsí uvedených v odstavci 2. Soud má za to, že v tomto řízení se správním orgánům podařilo prokázat účel dopravy tohoto oleje právě pro pohon motorů, a to kombinací výpovědi svědka V. (veškerý olej byl určen pro pohon motorů – tj. včetně oleje přečerpávaného 21.11.2013, zápach byl vždy stejný, svědek uváděl prodejní ceny) a svědka M. (21.11.2013 jsme stáčeli naftu). Nešlo přitom o ojedinělou záležitost, neboť opakovanost dodávek potvrdili jak svědci V. a M., tak oba řidiči, a je dokreslena i výpovědí svědka H., jehož nákup koncem října – počátkem listopadu 2013 od pánů V. a M. plně koresponduje s činností, k níž v tomto období docházelo v areálu Prostory Kramolišova s.r.o. Žalobní námitka 4) je nedůvodná.
10. Pokud byl u jednání navrhován žalobcův výslech, který by „blíže dokreslil celou situaci“, podle názoru soudu je tento návrh nekonkrétní a nadbytečný.
11. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje

12. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s.ř.s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. února 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu